

prima instanță: A. Miron
(Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani)
instanța de apel: N. Vascan, V. Clima, E. Palanciuc
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 2ra-741/18

DECIZIE

20 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Dumitru Visternicean
Dumitru Mardari
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru

examinând recursurile declarate de către Întreprinderea Mixtă Compania de Asigurări „GRAWE CARAT Asigurări” Societate pe Acțiuni și de către avocatul Cebotari Serghei, în interesele Elenei Goncearova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Goncearova Elena împotriva Întreprinderii Mixte Compania de Asigurări „GRAWE CARAT Asigurări” Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, a penalității, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 13 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău prin care au fost respinse apelurile declarate de Goncearova Elena și de Întreprinderea Mixtă Compania de Asigurări „GRAWE CARAT Asigurări” Societate pe Acțiuni și a fost menținută hotărârea din 24 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă:

La 01 septembrie 2015 Goncearova Elena a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Mixte Compania de Asigurări „GRAWE CARAT Asigurări” Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, a penalității, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 21 octombrie 2014 a încheiat cu ÎMCA „GRAWE CARAT Asigurări” SA contract de asigurare a vehiculelor terestre (AUTOCASCO) nr.AC140020/B2, fiind emisă polița de asigurare cu același număr, prin care a fost asigurat autovehiculul de model „Nissan Juke”, n/î xxxxx.

Reclamanta a menționat că prima de asigurare, conform contractului de asigurare indicat mai sus, a fost achitată integral. La 03 ianuarie 2015, în mun.Chișinău, pe adresa str.Testemițanu 22/2, a avut loc accidentul rutier în care a fost implicat autovehiculul de model „Nissan Juke” , n/î xxxxx, aparținând cu drept de proprietate ei, autovehiculul de model „Honda CRV”, n/î xxxxx, condus de Țurcan Vladlen, aparținând acestuia cu drept de proprietate, autovehiculul de model

„ Toyota Yaris”, xxxxx, condus de Panainte Alexandru, aparținând cu drept de proprietate lui Popan Victor și autovehiculul de model „Opel Vectra”, n/î xxxxx, aparținând cu drept de proprietate lui Costin Serghei.

Conducătorul autovehiculului „Honda CRV” cu n/î xxxxx, Țurcan Vladlen a fost recunoscut vinovat de producerea accidentului rutier, conform procesului-verbal cu privire la contravenția administrativă seria MAI nr.02 768372 din 19 ianuarie 2015.

Reclamanta a relevat că în rezultatul accidentului rutier au fost deteriorate toate cele patru autovehicule. Ulterior, asigurătorul a fost înștiințat despre survenirea cazului asigurat. Conform Raportului de constatare tehnico-științifică nr.832 din 27.05.2015 costul reparației de restabilire integrală a autoturismului de model „Nissan Juke”, n/î xxxxx, caroseria nr.xxxxx, deteriorat în rezultatul accidentului rutier din 03.01.2015, constituie suma de 142 706 lei, respectiv, a survenit cazul asigurat prevăzut de p.3.1. al contractului de asigurare.

Reclamanta a indicat că în temeiul contractului încheiat cu ÎMCA „GRAWE CARAT Asigurări” SA, asigurătorul era obligat să achite despăgubirea de asigurare în valoare de 142 706 lei.

Reclamanta, concertizându-și pretențiile, a solicitat încasarea în beneficiul său de la întreprinderea ÎMCA „GRAWE CARAT Asigurări” SA a despăgubirii de asigurare în mărime de 142 706 lei; a penalității în valoare de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere din suma despăgubirii de asigurare, în mărime de 25 687,08 lei; a dobânzii de întârziere pentru fiecare zi de întârziere din suma despăgubirii de asigurare, în valoare de 66 235,13 lei; a prejudiciul moral în mărime de 40 000 de lei, a cheltuielilor de judecată, inclusiv taxa de stat, în mărime de 7 140 de lei, a cheltuielilor de judecare a pricinii (cheltuieli de efectuare a expertizei și de asistență juridică) în sumă de 9 646 de lei.

Prin hotărârea din 24 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediu Râșcani, acțiunea a fost admisă în parte; s-a încasat din contul ÎM CA „GRAWE CARAT Asigurări” SA în beneficiul Elenei Goncarova, în temeiul contractului de asigurare nr.AC140020/B2 din 21 octombrie 2014, cu titlu de despăgubire de asigurare suma de 118 044 de lei, penalitate - 21 247 de lei, dobânda de întârziere - 30 448 de lei, prejudiciu moral - 2 000 de lei, cheltuieli de judecată cu titlu de taxă de stat - 5 092,17 lei, cheltuieli pentru expertiză – 647 de lei, cheltuieli de asistenta juridică - 7 000 de lei, în total suma de 184 478, 17 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Goncarova Elena a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

ÎMCA „GRAWE CARAT Asigurări” SA a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 13 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău au fost respinse apelurile declarate de Goncarova Elena și de ÎMCA „GRAWE CARAT Asigurări” SA și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La 13 februarie 2018, în termenul prevăzute de lege, ÎMCA „GRAWE CARAT Asigurări” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel,

solicitând casarea ei și a hotărârii primei instanțe în partea încasării penalităților, dobânzii de întârziere, prejudiciului moral și a cheltuielilor de asistență juridică cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a pretențiilor.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele pricinii.

Consideră neîntemeiată încasarea penalităților din contul asigurătorului în situația în care despăgubirea de asigurare a fost calculată de către asigurător și transferată la data de 19 februarie 2015 unității de specialitate pentru a fi reparat autovehiculul.

În opinia recurentului, perioada pentru care a fost calculată penalitatea este improprie împrejurărilor de fapt, or data scadenței invocate este 3 martie 2015, pe când despăgubirea de asigurare a fost calculată și transferată de către asigurător la 19 februarie 2015, nefiind cazul unei eschivări de la executarea obligațiilor.

Litigiul în speță nu poate fi atribuit situațiilor în care asigurătorul se eschivează de la achitarea despăgubirii de asigurare, care ar naște dreptul beneficiarului despăgubirii de a o recupera pe cale judiciară și de a solicita penalități și dobânzi de întârziere.

Calculul pretinsei dobânzi de întârziere realizat de intimat este unul contrar probelor din dosar și circumstanțelor de fapt, or conform hotărârii motivate, termenul de calcul a dobânzii de întârziere este 3 martie 2015 - 26 aprilie 2016, unde data de 3 martie 2015, conform concluziei instanței, este momentul survenirii obligației de achitare.

Astfel, data de 3 martie 2015 nu corespunde nici cu data pretenției din 26 iunie 2015 înaintate de Goncearova Elena către CA „GRAWE CARAT Asigurări” SA, număr de înregistrare 4298/15AG din 29 iunie 2015, fiind stabilit termen de achitare până la 7 iulie 2015.

Recurentul a invocat că conform punctului 20 al Hotărârii explicative a Plenului CSJ nr. 9 din 24.12.2010, dobânda de întârziere urmează a fi încasată de la data punerii debitorului în întârziere. Punerea debitorului în întârziere constă într-o manifestare de voință din partea creditorului prin care el pretinde executarea obligației unui debitor care tergiversează o executare ce mai este posibilă. Procedura punerii în întârziere nu este reglementată în mod special, de aceea poate rezulta din orice act, notificare, telegramă. Aceasta urmează a fi confirmată prin avizul de recepție din partea debitorului.

Pretenția Elenei Goncearova din 26 iunie 2015 a fost recepționată de ÎMCA „GRAWE CARAT Asigurări” SA la data de 29 iunie 2015, număr de înregistrare 4298/15AG, fiind stabilit termen de achitare până la 7 iulie 2015.

Susține că nici unul din aceste termene nu au fost luate drept reper pentru calculul dobânzii de întârziere, ceea ce denotă că și la admiterea acestui capăt de cerere ambele instanțe nu au cercetat multiaspectual temeinicia și corectitudinea solicitărilor.

La fel, recurentul consideră că instanțele de judecată au fost inconsecvente la adoptarea soluției privind încasarea prejudiciului moral. În acest sens, a menționat că Goncearova Elena nu a adus nici o probă sau o minimă motivare care ar îndreptăți soluția instanței de admitere a pretenției.

La 07 mai 2018 avocatul Cebotari Serghei, în interesele Elenei Goncearova, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii și emiterea în această parte a unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea de încasare a despăgubirii de asigurare integral, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a invocat că deși conform concluziilor instanței de fond și de apel despăgubirea de asigurare urmează a fi calculată reieșind din procesul-verbal de constatare a daunelor întocmit de către asiguratorul de bunuri, instanțele nu au luat în considerare că la constatarea efectuată de către asigurator și care a fost pusă la baza raportului de expertiză nr. 1225 din 11.11.2016, din partea asiguratului a participat Goncearova Kira, care doar avea dreptul de a conduce autovehiculul, nu și de a semna procesul-verbal de constatare a daunei. Doar ulterior la întocmirea raportului de constatare tehnico-științific nr. 832 din 27.05.2015, la care deja au participat toate părțile interesate, inclusiv și reprezentantul asiguratului - Goncearova Elena, în baza procurii nr. 8182 din 13.05.2015, copia căreia a fost anexată la materialele cauzei anume la insistența reprezentantului asiguratorului de bunuri, au fost constatate toate deteriorările ce au fost cauzate bunului asigurat, considerent din care instanța de fond și de apel erau obligate să se conducă la soluționarea litigiului de raportul de constatare tehnico-științific nr. 832 din 27.05.2015 și să încaseze despăgubirea de asigurare în mărime integrală de 142 706 de lei.

La fel, a menționat că urma a fi încasată dobânda de întârziere și penalitatea așa cum s-a solicitat pe toată perioada de întârziere, or asiguratorul de bunuri intenționat și cu rea-credință nu a dorit să achite despăgubirea de asigurare, recurentul fiind îndreptățit de a solicita încasarea dobânzii de întârziere și a penalității.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurenteii copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care motiv recursul declarat de avocatul Cebotari Serghei, în interesele Elenei Goncearova, se consideră a fi depus în termen.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către avocatul Cebotari Serghei, în interesele Elenei Goncearova, ca fiind neîntemeiat și care urmează a fi respins, iar recursul declarat de ÎMCA „GRAWE CARAT Asigurări” SA urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe în partea admiterii pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a acestei pretenții, cu menținerea în rest a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Materialele dosarului atestă că la 03 ianuarie 2015, în mun.Chișinău, pe adresa str.Testemițanu 22/2 a avut loc accidentul rutier în care a fost implicat autovehiculul de marca „Nissan Juke”, n/î xxxxx, aparținând cu drept de proprietate Elenei Goncearova, autovehiculul de marca „Honda CRV”, n/î xxxxx, condus de către Țurcan Vladlen, aparținând cu drept de proprietate lui Țurcan Vladlen, autovehiculul de marca „Toyota Yaris”, n/î xxxxx, condus de către Panainte Alexandru, aparținând cu drept de proprietate lui Popan Victor și autovehiculul de marca „Opel Vectra, n/î xxxxx, aparținând cu drept de proprietate lui Costin Serghei.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenția administrativă seria MAI nr.02 768372 din 19 ianuarie 2015, conducătorul autovehiculului „Honda CRV” cu xxxxx, Țurcan Vladlen a fost recunoscut vinovat de producerea respectivului accident rutier (f.d. 14).

La fel, se atestă că la momentul producerii accidentului Goncearova Elena deținea polița de asigurare, emisă în baza contractului de asigurare a vehiculelor terestre (Autocasco) nr.AC140020/B2 din 21 octombrie 2014, încheiat între ÎMCA „GRAWE CARAT Asigurări” SA și Goncearova Elena, prin care a fost asigurat autovehiculul de marca „Nissan Juke”, n/î xxxxx, prima de asigurare conform contractului de asigurare fiind achitată integral (f.d. 17, 119-124).

Conform art. 23 din Legea nr.414-XVI din 22.12.2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, valoarea pagubei pricinuite autovehiculului este egală costului reparației părților componente sau a pieselor avariate ori costului de înlocuire a acestora, inclusiv cheltuielile pentru materiale, pentru lucrările de demontare și montare aferente reparațiilor și înlocuirilor necesare, stabilite la prețurile practicate de unitățile de specialitate.

Conform art. 28 din Legea nr.414-XVI din 22.12.2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, asigurătorul este obligat să plătească despăgubirile în termen de 10 zile calendaristice de la data finalizării dosarului de daune și să accepte cererea păgubitelui privind modalitatea de plată a despăgubirii.

Materialele dosarului atestă că la data de 12 ianuarie 2015, prin cererea întocmită de către Goncearova Kira, asigurătorul a fost înștiințat despre producerea accidentului rutier (f.d.25).

Instanța de recurs remarcă că Goncearova Kira a fost împuternicită de către Goncearova Elena și prin urmare, acțiunile întreprinse de prima în cadrul instrumentării și regularizării dosarului de daune produce efecte juridice și sunt opozabile părților.

Ca urmare a înștiințării privind survenirea cazului asigurat, asigurătorul a deschis dosarul de daune nr.C/15/015, a fost întocmit proces-verbal de constatare a pagubelor ca urmare a examinării autovehiculului, în prezența dnei Goncearova Kira, pentru ce a și fost aplicată semnătura (f.d. 18-21).

Totodată, de către asigurator a fost întocmit Actul de evaluare a autovehiculului, stabilindu-se suma despăgubirii de asigurare după cum urmează: 30 708 lei, conform contului „Techno Car Plus” SRL nr.248 din 26.01.2015-pentru manoperă și lucrări; 89 171 de lei, conform contului „Techno Car” SRL nr. 119 din 28.01.2015 - pentru piese; 250 de lei - pentru serviciile de tractare auto, conform bonului și facturii fiscale nr.JB 3632348 din 09.02.2015, emise de către „Auto-Asistența” SRL, în total - 120 129 de lei (f.d.23,46).

Prin ordinul de plată nr.894 din 19 februarie 2015 ÎMCA „GRAWE CARAT Asigurări” SA a transferat suma de 30 708 lei către unitatea de specialitate „Techno Car Plus” SRL, iar prin ordinul de plată nr.895 din 19 februarie 2015 a fost transferată suma de 89 171 de lei către „Techno Car” SRL ca plată pentru repararea autovehiculului păgubit (f.d.48-49).

Mai mult, se atestă că suma de 250 de lei - cu titlu de cheltuieli pentru tractarea autovehiculului, a fost achitată în numerar lui Goncearova Kira, din casieria companiei, fapt confirmat prin dispoziția de plată nr.00000230 din 18 februarie 2015 (f.d.50). Ca urmare, autovehiculul de marca „Nissan Juke” cu n/î xxxx, urma a fi predat spre reparația unității de specialitate „Techno Car Plus” SRL spre care a și fost tractat (f.d.47).

Însă, la materialele cauzei lipsește un careva acord între părți, privind reparația automobilului de către unitatea de specialitate „Techno Car Plus” SRL.

Conform prevederilor art.6 alin.(4) din Legea nr.407 din 21.12.2016 cu privire la asigurare, indemnizația de asigurare sau despăgubirea de asigurare se plătește de către asigurator în bani. Compensarea prejudiciului prin restabilirea sau repararea bunurilor, prin prestarea de servicii se permite doar cu acordul scris al asiguratului.

Astfel, instanța de recurs consideră justă concluzia instanțelor ierarhic inferioare, precum că ÎMCA „GRAWE CARAT Asigurări” SA nu era îndreptățit de a transfera suma dată la unitatea de specialitate, fapt ce nu constituie temei de a considera că a dat dovadă de bună-credință, onorându-și obligațiunile contractuale.

Prin raportul de expertiză judiciară nr.1225 din 11.11.2016 s-a stabilit că valoarea prejudiciului material cauzat posesorului autoturismului de model „Nissane Juke” cu n/î xxxxx, în rezultatul accidentului rutier din 3 ianuarie 2015, în baza procesului-verbal nr.C/15/015, întocmit de ÎMCA „GRAWE CARAT Asigurări” SA conform devizului de reparație, constituite 118 044 lei. Totodată, experții au menționat că este imposibil de stabilit valoarea autoturismului de model „Nissane Juke” cu nr/î xxxxx după producerea accidentului rutier din 03 ianuarie 2015, din motivul lipsei astfel de metodici. La fel, a fost explicat că diferența dintre suma calculată în Raportul de constatare tehnico-științifică nr.832 din 27 mai 2015 și Raportul de expertiză judiciară este generată de faptul că în Raportul de constatare tehnico-științifică nr.832, au fost incluse piese care nu se regăsesc în procesul- verbal de constatare a pagubelor nr. C/15/015, întocmit de asigurator (f.d. 86-90).

Astfel, instanța de recurs consideră că instanța de fond și cea de apel corect au admis parțial cerința reclamantei Goncearova Elenei cu privire la

încasarea despăgubirii de asigurare și anume a sumei de 118 044 de lei, la stabilirea prejudiciului instanța corect ținând cont de raportul care a fost întocmit în temeiul procesului - verbal de constatare a pagubelor nr.C/15/015 întocmit de asigurător și semnat de toate părțile implicate (f.d.86-90).

Cu referire la pretențiile acțiunii privind încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 66 235,13 lei, materialele dosarului atestă că la data de 20 aprilie 2016 ÎMCA „GRAWE CARAT Asigurări” SA a expediat în adresa Elenei Goncearova înștiințarea prin care au fost solicitate rechizitele bancare pentru a primi despăgubirea de asigurare în mărime de 119 879 de lei (f.d.66).

Înștiințarea respectivă, conform avizului de recepție, a fost recepționată de către Goncearova Elena la 26 aprilie 2016, însă solicitarea asigurătorului a fost lăsată fără răspuns (f.d.67).

Astfel, instanța de recurs consideră că instanța de apel și prima instanță corect au apreciat ca fiind neîntemeiat calculul extins al dobânzilor de întârziere până la 10 februarie 2017, or, dobânda urmează a fi calculată din momentul survenirii obligației de achitare - 03.03.2015 și până la 26 aprilie 2016, conform avizului de recepție. Iar, reținerea plăților după data respectivă se datorează Elenei Goncearova care nu a indicat rechizitele bancare.

Conform art.617 al.(1) Cod Civil, dacă nu execută obligația în urma somației primite după scadență din partea creditorului, debitorul se consideră în întârziere ca urmare a somației.

Conform alin.(2) lit.a) al aceluiași articol, nu este necesară somație în cazul în care este stabilită o dată calendaristică pentru executarea obligației.

Conform art.619 al. (1) Cod Civil, obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii. Dobânda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobânzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

În temeiul art.585 Cod Civil prevede că în cazul în care, conform legii sau contractului, obligația este purtătoare de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de refinanțare a Băncii Naționale a Moldovei dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

Astfel, reieșind din faptul că ÎMCA „GRAWE CARAT Asigurări” SA nu și-a onorat obligațiile și nu a reparat prejudiciul material cauzat Elenei Goncearova, instanța de recurs consideră că instanța de fond și cea de apel întemeiat au încasat dobândă de întârziere de 30 448 de lei, precum și penalitatea în mărime 21 247 de lei, prevăzută la art. 6 alin. (6) din Legea nr.407 din 21.12.2006 cu privire la asigurări, care stabilește că în caz de încălcare a termenului de plată a indemnizației de asigurare sau a despăgubirii de asigurare din vina asigurătorului, acesta va plăti asiguratului, beneficiarului asigurării și/sau păgubitului, pentru fiecare zi de întârziere, penalitate de 0,1% din suma indemnizației sau despăgubirii.

Totodată, instanța de recurs constată că la caz instanța de apel și prima instanță, admitând acțiunea au dispus și încasarea prejudiciului moral în mărime de 2 000 de lei din contul ÎMCA „GRAWE CARAT Asigurări” SA în beneficiul Elenei Goncearova.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că instanțele neântemeiat au dispus încasarea prejudiciului moral, în condițiile în care art. 1398 alin. (1) Cod civil prescrie expres că cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Reieșind din conținutul acestei norme, dreptul persoanei la recuperarea prejudiciului moral este condiționat de faptul stabilirii acestui drept de legea materială specială și anume Legea cu privire la asigurări nr. 407-XVI din 21 decembrie 2006, care are prioritate față de Codul civil ce conține reglementări generale privind repararea prejudiciului moral.

La caz, legea specială nu conține reglementări privind repararea prejudiciului moral, ci doar dreptul asiguratului, în cazul survenirii cazului asigurat, la repararea prejudiciului material. Prin urmare, instanța de recurs consideră că pretenția Elenei Goncearova cu privire la repararea prejudiciului moral urmează a fi respinsă.

Instanța de recurs consideră corectă încasarea de către instanțe din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată. Or, în conformitate cu art. 94 și 96 CPC instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată, să compenseze cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de avocatul Cebotari Serghei, în interesele Elenei Goncearova și de a admite recursul declarat de ÎMCA „GRAWE CARAT Asigurări” SA, cu casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe în partea admiterii pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral și de a emite în această parte o nouă hotărâre, prin care pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral de respins, în rest cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de avocatul Cebotari Serghei, în interesele Elenei Goncearova.

Se admite recursul declarat Întreprinderea Mixtă Compania de Asigurări „GRAWE CARAT Asigurări” Societate pe Acțiuni.

Se casează parțial decizia din 13 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 24 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Goncearova Elena împotriva Întreprinderii Mixte Compania de Asigurări „GRAWE CARAT Asigurări”

Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, a penalității, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, în partea admiterii pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral și se emite în această parte o nouă hotărâre, prin care:

Se respinge pretenția înaintată de Goncarova Elena împotriva Întreprinderii Mixte Compania de Asigurări „GRAWE CARAT Asigurări” cu privire la repararea prejudiciului moral.

În rest, decizia din 13 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 24 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru